

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] (alatti lakos) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján, valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja alapján az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az alábbiakban támadott, a Veszprémi Járásbíróság által hozott, 1901-21.Vh.488/2013/20. sz., 2014. május 30. napján kelt végzés, valamint a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Pkf.21.262/2014/7. sz., 2015. január 29. napján kelt és részemre 2015. március 12. napján kézbesített végzés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel a döntések sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában foglalt rendelkezés alapján az indítvány elbírálására a T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. § rendelkezésében, ill. az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja rendelkezésében jelölöm meg.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában, ill. az Abtv. 27. § a) és b) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján a panasz benyújtására való jogosultságomat az alábbiakban jelölöm meg:

- A sérelmezett bírósági döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.
- A sérelmezett bírói döntés jogerős, az ellen sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva. A rendkívüli jogorvoslat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bek. c) pont és a Pp. 275. § (3) bek. rendelkezései zárják ki.

A jelen indítványomhoz mellékelem a támadott bírósági döntések egy-egy másolati példányát.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 56. § (1) bekezdésére tekintettel mellékelem a kérelem tárgyában előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom, valamint az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nyilatkozatomat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. c) pontjában foglalt rendelkezés alapján az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket a Veszprémi Járásbíróság által hozott, 1901-21.Vh.488/2013/20. sz., 2014. május 30. napján kelt végzésben, valamint a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Pkf.21.262/2014/7. sz., 2015. január 29. napján kelt végzésben jelölöm meg.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. d) pontjában foglalt rendelkezés alapján a sérelmezett bírósági döntések által megsértett alaptörvényi rendelkezéseket az alábbiakban jelölöm meg:

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezései.

20B

Székely-Benedek
VESZPRÉMI JÁRÁSBÍRÓSÁG
Vagyronhatás osztó
Postán, Személyesen, Fax, Kézbesítő
Az ügy száma: 1901-VH. 488/13
Érkezett: 2015 -05- 11
49
Munkatárs: [REDACTED]
Illeték: [REDACTED]
60 napos határidőn belül az

SR

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Ügyszám: IV/1707-0/2015
Erkezett: 2015 JUN 10.
Példány: 2 Kézeltiroda:
Melléklet: 2 + Alkotmánybíróság
#

Az Abtv. 52. § (1b) bek. f) pontjában foglalt rendelkezés alapján **kérem a fent megjelölt sérelmezett bírói döntések megsemmisítését.**

Az Abtv. 52. § (1b) bek. b) és e) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján az alábbiakban jelölöm meg **az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmének lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.**

Az ügy érdemében hozott jogerős döntés helybenhagyta az I. fokú bíróság ténybeli tévedésre alapított döntését. A II. fokú bíróság helybenhagyott egy olyan I. fokú döntést, amelyben az I. fokú bíróság egy elő nem terjesztett kérelmet elbírált, az előterjesztett kérelem tárgyában pedig nem hozott döntést. Az I. fokú bíróság elmulasztott rendelkezni az elsőként lefolytatott fellebbezési költség viselése tárgyában is, a II. fokú bíróság – elsőként lefolytatott fellebbezési eljárása során hozott döntésében adott – iránymutatása, és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések ellenére. Azáltal, hogy az I. fokú bíróság az eljárás során nem hozott rendelkezést a kérelmem tárgyában és ezen mulasztásának indokolását sem adta, megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bek. és XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezéseit. Az I. fokú bíróság megfosztott a bírósághoz való fordulás jogától, valamint a tisztességes módon és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljáráshoz, továbbá a törvényben meghatározottak szerinti indokolással ellátott döntéshez való alapvető jogomtól. Az I. fokú bíróság mulasztását a II. fokú bíróság sem pótolta, a fellebbezési eljárás során előterjesztett, erre irányuló kifejezett kérelmem, és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések ellenére. A fellebbezési eljárás során előterjesztett kérelmem tárgyában nem hozott döntést, a kérelmemet indokolás nélkül mellőzte. Ezzel a II. fokú bíróság megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek., XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseit, megfosztott a jogorvoslathoz való alapvető jogomtól, valamint a tisztességes módon és ésszerű határidőn belül lefolytatott eljáráshoz, továbbá a törvényben meghatározottak szerinti indokolással ellátott döntéshez való alapvető jogomtól.

A II. fokú bíróság a megismételt eljárás során felmerült fellebbezési költség megállapítása tárgyában is jogszabálysértő módon járt el, a döntését ténybeli tévedésre, ill. iratellenes megállapításra alapította.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok a több mint két éven át tartó eljárások során a sorozatos jogszabálysértő döntéseikkel, ill. a valótlan és iratellenes tényállításokra alapított döntéseikkel megsértették a Pp. számos alapelvi szintű rendelkezését, a tisztességes és pártatlan eljárás ésszerű időn belül történő lefolytatására vonatkozó alapelvi szintű rendelkezést, valamint a kérelemhez kötöttség elvét, valamint az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit.

A végrehajtási eljárás [REDACTED] alatti lakos) adóssal szemben indult meg a Veszprémi Járásbíróság által végrehajtási záradékkal ellátott okiratok alapján. Az elsőként lefolytatott végrehajtási eljárásban hozott I. fokú döntést az adós fellebbezése alapján a II. fokú bíróság hatályon kívül helyezte és az I. fokú bíróságot új eljárásra utasította. A jelen felülvizsgálati kérelmemmel a megismételt eljárás során hozott I. és II. fokú döntéseket támadom, tekintettel arra, hogy a bíróságok az eljárás során – feltehetően tévedésből – olyan kérelmet utasítottak el, amelyet egyik fél sem terjesztett elő, ugyanakkor az előterjesztett kérelmeim tárgyában nem hoztak döntést. A megismételt eljárás során hozott I. fokú döntés indokolásából megállapítható, hogy a bíróság tévedés alapján hozta meg a döntését. A megismételt eljárás során hozott II. fokú döntés pedig számos valótlan, iratellenes megállapítást tartalmaz, s az egyik

fellebbezési kérelmemet indokolás nélkül mellőzte. Álláspontom szerint a támadott bírósági döntések sértik a Pp. alapelvi szintű rendelkezéseit, valamint az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit is.

A megismételt eljárás során hozott I. és II. fokú döntések ténybeli tévedésen, valótlan és iratellenes tényállításokon alapulnak. Ugyanis mind az I. fokú, mint pedig a II. fokú bíróság olyan kérelmemre hivatkozott a döntéseik indokolásában, amelyet én nem terjesztettem elő. A megismételt eljárásban az I. fokú bíróság az általa hivatkozott, azonban elő sem terjesztett kérelmemet elutasította, a II. fokú bíróság pedig az I. fokú döntést helybenhagyta. Az I. és II. fokon eljáró bíróságok ezzel megsértették a Pp. 3. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi szintű rendelkezését. Az I. és II. fokon eljáró bíróságok megsértették a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglalt, alapelvi szintű rendelkezését azzal is, hogy nem hoztak döntést az eljárás során felmerült költségeim megállapítására és viselésére vonatkozó kérelmem tárgyában. Ezen mulasztással az eljáró bíróságok a kérelemhez kötöttség elvének megsértése mellett megsértették a Vht. 56. § (1) bek. rendelkezését, valamint a Vht. 9. § rendelkezése alapján alkalmazandó Pp. 77. § rendelkezését is. A megismételt eljárások során hozott I. és II. fokú döntésekből megállapítható, hogy az eljáró bíróságok az eljárási költségek viselésére vonatkozó rendelkezés iránti kérelmem helyett az adós eljárási költségek viselésére való kötelezése tárgyában hoztak döntést, amelyre vonatkozó kérelmet sem én, sem az adós nem terjesztett elő. Azáltal pedig, hogy nem hoztak döntést az eljárás során előterjesztett egyik kérelmem tárgyában, megfosztottak a bírósághoz forduláshoz való jogom gyakorlásától. A fentiekén túlmenően a megismételt eljárás során a II. fokon eljáró bíróság megsértette a kérelemhez kötöttség elvét azzal is, hogy nem hozott döntést a fellebbezésem egyik tárgyában, nevezetesen abban, hogy a megismételt eljárás során az I. fokú bíróság elmulasztott rendelkezni az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárás során felmerült fellebbezési költség viseléséről. Ezzel az I. fokú bíróság megsértette a Pp. 77. § rendelkezését, valamint a Vht. 9. §-a és a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 252. § (4) bek. rendelkezését. A fellebbezési eljárás során – a 2015. január 7. napján benyújtott iratomban – ugyanis sérelmeztem, hogy az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárásban hozott döntés ellenére a megismételt eljárásban az I. fokú bíróság – a II. fokú bíróság erre vonatkozó iránymutatása és a fent hivatkozott, vonatkozó törvényi rendelkezések – ellenére nem rendelkezett a fellebbezési költség viseléséről. A megismételt eljárás során lefolytatott fellebbezési eljárásban a II. fokú bíróság sem pótolta az I. fokú bíróság mulasztását. Az erre vonatkozó fellebbezési kérelmemet indokolás nélkül mellőzte. A II. fokú bíróság ezen mulasztásával megfosztott a jogorvoslathoz való jogom gyakorlásától is. Tekintettel arra, hogy az I. fokú bíróság mulasztását a II. fokú bíróság sem pótolta a megismételt fellebbezési eljárás során, így a megismételt fellebbezési eljárás során – az eljárás befejezéséről – hozott II. fokú döntés is sérti a Pp. 77. § rendelkezését.

Álláspontom szerint az I. és II. fokon eljáró bíróságok az alapeljárás, majd a megismételt eljárások során hozott sorozatos jogszabálysértő döntéseikkel megsértették a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi szintű rendelkezését is, emiatt a Pp. 2. § (3) bek. rendelkezései alapján sérelemdíjra tartok igényt, tekintettel arra, hogy az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogom megsértése a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. Az eljáró bíróságok által törvénysértő módon lefolytatott eljárások, ill. a törvénysértő döntéseik az eljárás jelentős elhúzását eredményezte. A végrehajtási eljárás jogerős befejezéséig az adóssal szemben megindított polgári peres eljárás felfüggesztésre került. Ezért a végrehajtási eljárás jelentős elhúzásával az eljáró bíróságok az adóssal szembeni jogérvényesítés lehetőségétől egy másik peres eljárásra nézve is megfosztottak.

Az eljáró bíróságok képviselőiben eljáró hivatalos személyek a törvénysértő bírósági döntéseikkel nekem jogtalan hátrányt okoztak, ezért a döntések meghozatala a Btk. 305. § rendelkezéseit is sértheti, feltéve, hogy az érintettek szándéka a jogtalan hátrány okozására kiterjedt. Az eljáró bíróságok a törvénysértő bírósági döntéseikkel az adóst jogtalan előnyhöz juttatták, nekem pedig jogtalan hátrányt okoztak, ezáltal megsértették a Pp. 1. §-ában foglalt alapelvi szintű rendelkezését is, a pártatlanság elvét. Álláspontom szerint az iratellenes, valótlan tényállításokra alapított döntések sértik a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglalt alapelvi szintű rendelkezését, a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat is.

Azt nem tudom, hogy a jelen ügyben a pártatlanság elvének megsértése összefüggésben van-e azzal, hogy a jelen végrehajtási eljárás alapját képező, az adós jogsértő magatartása alapján megindított közigazgatási hatósági és bírósági eljárások során a II. fokú közigazgatási hatóság (Veszprém Megyei Kormányhivatal) és az eljáró bíróság (Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) sorozatosan törvénysértő döntéseket hoztak, de ténykérdés, hogy a törvénysértő döntéseikkel az adóst sorozatosan jogtalan előnyhöz juttatták és segédkeztek az adósnak mentesülni a jogkövetkezmények viselése alól, ill. menekülni a törvény üldözése elől. Mindezek alapján feltételezhető, hogy az adóssal szembeni törvényes jogérvényesítést a kiterjedt, közel 50 éves kapcsolatrendszere teszi lehetetlenné. Ezt támasztja alá a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – egy másik ügyben hozott – törvénysértő ítélete is (1.K.27.049/2014/21.), melynek tárgya szintén az adós jogsértő magatartása volt, s amelyben az eljáró bíróság ugyancsak törvénysértő módon segédkezett az adósnak mentesülni a jogkövetkezmények viselése alól, ill. menekülni a törvény üldözése elől. A veszprémi bíróság törvénysértő döntése elleni felülvizsgálati kérelmem eredményre vezetett, a Kúria a bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte (Kfv.III.38.192/2014/9.). A közigazgatási nemperes eljárásokban hozott bírósági döntések ellen nem volt helye felülvizsgálatnak a Kúria előtt, így a jogszabálysértő bírósági döntések ellen nem állt rendelkezésre sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőség.

Álláspontom szerint a Pp. alapelvi szintű rendelkezéseinek megsértése, valamint a valótlan és iratellenes tényállítások okiratba foglalása, illetőleg a ténybeli tévedésre alapított döntések meghozatala olyan súlyos eljárási jogszabálysértéseknek minősülnek, amelyek miatt a megismételt eljárás során hozott I. és II. fokú döntések megsemmisítése indokolt.

Az adós nem tett eleget a Veszprém Megyei Kormányhivatal jogerős döntéseiben foglalt fizetési kötelezettségeinek, ezért az I. fokú bírósághoz benyújtott kérelmem alapján a bíróság végrehajtási záradékkal látta el a kormányhivatal jogerős döntéseit.

A végrehajtási záradékkal ellátott hatósági döntéseket utóbb a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatályon kívül helyezte és a II. fokú közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására utasította, azaz a bíróság nem hozott érdemi döntést a közigazgatási hatósági eljárások tárgyában. Ezt a Vht. 40. § rendelkezéseinek megfelelően az időközben megindított végrehajtási eljárásban a végrehajtó és a bíróság felé is haladéktalanul, 2013. június 5. napján bejelentettem, s a Vht. 48. § (1) bek. rendelkezése alapján kértem a végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Az I. fokú bíróság a 1901-28.Vh.488/2013/7. sz., 2013. július 2. napján kelt végzésében a Vht. 56. § (1) bek. rendelkezésére hivatkozva az eljárást hivatalból megszüntette. A bíróság nem adta indokát, hogy miért nem volt lehetőség az eljárás felfüggesztésére. A bíróság az eljárás során felmerült költségek viselésére kötelezett. A bíróság döntése ellen nem nyújtottam be fellebbezést, tekintettel arra, hogy

a végrehajtási eljárással összefüggésben felmerült költségeimet az adóssal szemben egy külön polgári peres eljárásban kívántam érvényesíteni kártérítés jogcímen. Ugyanebben a peres eljárásban a közigazgatási hatóságok által velem jogszerűtlenül megfizettetett eljárási költségek visszafizetése iránt is kérelmet terjesztettem elő, kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás jogcímen.

A fent hivatkozott I. fokú döntés ellen az adós által benyújtott fellebbezés alapján lefolytatott II. fokú eljárás során – az adóssal szemben megindított polgári peres eljárásra hivatkozva – kértem az I. fokú döntés helybenhagyását. A II. fokú bíróság a 2.Pkf.20.872/2013/5. sz., 2013. november 21. napján kelt döntésében az I. fokú döntést hatályon kívül helyezte és az I. fokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelemről való határozat hozatalára utasította. A II. fokú bíróság a döntésében rámutatott, hogy a közigazgatási bíróság a végrehajtási záradékkal ellátott okiratok hatályon kívül helyezése mellett a közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására utasította, azaz a végrehajtandó követelésről nem született újabb érdemi határozat, ezért a Vht. 56. § (1) bek. rendelkezése nem volt irányadó, a végrehajtási eljárás megszüntetésére nem volt törvényes lehetőség. A II. fokú bíróság rámutatott, hogy amíg a végrehajtandó követelésről újabb érdemi határozat nem születik, addig csak a végrehajtás felfüggesztése lehetséges. Én éppen ilyen tartalmú, azaz a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelemmel fordultam a bírósághoz, mely kérelmemet az I. fokú bíróság indokolás nélkül elutasította.

A II. fokú bíróság az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárás során hozott döntésében a fellebbezési költségemet 8.000 Ft-ban állapította meg, a döntés indokolásában kifejtette, hogy ezen költség viseléséről az I. fokú bíróságnak kell döntést hoznia.

Ezt követően az adóssal szemben a Veszprémi Járásbíróság előtt kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás tárgyában megindított, 4.P.21/353/2013. sz. alatt jegyzett polgári peres eljárás felfüggesztésre került – többek között – a jelen végrehajtási eljárás jogerős befejezéséig. Ezért a megismételt eljárásban 2014. január 30. napján újabb kérelemmel fordultam az I. fokú bírósághoz, mely kérelmemben visszavontam az eljárás felfüggesztésére vonatkozó kérelmemet, egyidejűleg kértem a végrehajtási eljárás megszüntetését, valamint az eljárás során felmerült költségek megállapítását, és azok viselésére vonatkozó rendelkezés meghozatalát.

A megismételt eljárás során az I. fokú bíróság az időközben benyújtott kérelmem alapján a 1901-21.Vh.488/2013/20. sz., 2014. május 30. napján kelt döntésében megszüntette az eljárást, egyebekben a kérelmemet elutasította. Elutasította tehát azt a kérelmemet, hogy az eljárás során felmerülő költségek viselésére vonatkozóan a törvényi rendelkezéseknek megfelelően hozza meg a döntését. A döntés indokolásából azonban kiderül, hogy egy olyan kérelmemet utasított el, amelyet én elő sem terjesztettem, míg az előterjesztett kérelmem tárgyában nem hozott döntést. A döntés második oldal második bekezdésében ugyanis az szerepel, hogy „*a bíróság nem látott alapot arra, hogy a végrehajtást kérőnek a végrehajtási eljárással kapcsolatban felmerült költségei megtérítésére az adóssal kötelezze*”. **Ilyen tartalmú kérelmet azonban én nem terjesztettem elő!** Én a végrehajtási eljárás során felmerült költségeim viseléséről való rendelkezést kértem a bíróságtól. A bíróság feltehetően tévesen értelmezte a kérelmemben foglaltakat, a kérelmemet nyilvánvalóan akként értelmezte, hogy a költségek viselésére az adóssal kérem kötelezni, holott – a Vht. 56. § (1) bek. rendelkezése alapján – én a költségek megállapítását és a költségek viselésére vonatkozó rendelkezés meghozatalát kértem, s előadtam, hogy a kérelmem előterjesztését az eljárás során felmerült költségeim megtérítése iránti az adóssal szemben megindított polgári peres eljárásban való jogérvényesítés is indokolta.

A megismételt eljárás során az I. fokú bíróság nem rendelkezett az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárás során felmerült költségek viseléséről sem, holott erre vonatkozóan egyértelmű iránymutatást kapott az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárás során hozott II. fokú döntésben, valamint erre őt a Vht. 9. § rendelkezése alapján alkalmazandó Pp. 77. § rendelkezése is kötelezte.

A megismételt eljárás során hozott I. fokú döntés elleni fellebbezési eljárásban sérelmeztem, hogy a bíróság egy elő nem terjesztett kérelmemet elutasította, míg az előterjesztett kérelmem tárgyában nem hozott döntést. Sérelmeztem továbbá, hogy az I. fokú bíróság a megismételt eljárás során nem rendelkezett az elsőként lefolytatott fellebbezési költség viseléséről sem.

A megismételt fellebbezési eljárásban hozott, 2.Pkf.21.262/2014/7. sz., 2015. január 29. napján hozott döntés ugyancsak ténybeli tévedésen alapul. A második oldal második bekezdése szerint én a fellebbezésemben az I. fokú döntést elsődlegesen akként kértem megváltoztatni, hogy „*a másodfokú bíróság kötelezze az adóst a végrehajtási eljárásban felmerült költségei(m) megfizetésére*”. **Én azonban ilyen kérelmet a fellebbezésemben sem terjesztettem elő!** A II. fokú bíróság ezen tényállítása tehát iratellenes! Én sem az elsőként lefolytatott I. fokú eljárásban, sem az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárásban, sem pedig a megismételt I. fokú eljárásban, ill. a megismételt eljárás fellebbezési eljárásában nem terjesztettem elő olyan tartalmú kérelmet, mely szerint én a költségeim megfizetésére az adóst kérem kötelezni. Sőt, valamennyi eljárásban, így a fent hivatkozott fellebbezésemben is kifejtettem, hogy a Vht. vonatkozó rendelkezései alapján a végrehajtási eljárás költségeit nekem kell viselnem, ezen költségeim megtérítése iránt pedig polgári peres eljárást indítottam az adóssal szemben, tekintettel arra, hogy a végrehajtási eljárás megindítására neki felróható okból került sor. A II. fokú bíróság feltehetően tévedésből alapította valótlan, iratellenes megállapításokra a döntését. A bíróság tévedése felismerhető a döntés harmadik oldal utolsó előtti bekezdésében is. „... *arra pedig jogszabályi rendelkezés nincs, hogy ... a végrehajtási eljárás alatt felmerült és a végrehajtást kérő által előlegezett költségek viselésére a végrehajtást foganatosító bíróság az adóst kötelezhetné.*” Mint fentebb említettem, ilyen tartalmú kérelmet azonban az eljárás egyik résztvevője sem terjesztett elő, sem az adós, sem pedig én.

A fellebbezésemben előterjesztett kérelmem egyértelmű volt. Sérelmeztem, hogy az I. fokú bíróság nem rendelkezett az eljárás során felmerülő költségek viseléséről, holott arra őt a törvény kötelezte.

A megismételt fellebbezési eljárás során – a 2015. január 7. napján benyújtott iratomban – sérelmeztem továbbá, hogy az I. fokú bíróság a megismételt eljárás során nem rendelkezett az elsőként lefolytatott fellebbezési eljárás során felmerült fellebbezési költség viseléséről sem. A II. fokú bíróság ezen fellebbezési kérelmemet a megismételt II. fokú eljárás során indokolás nélkül mellőzte.

Álláspontom szerint téves a II. fokú döntés harmadik oldal utolsó előtti bekezdésben foglalt azon megállapítás, mely szerint „*jogszerűen rendelkezett az első fokú bíróság, amikor a végrehajtási eljárást az adós végrehajtási költségekben való marasztalása nélkül szüntette meg*”. Ugyanis az I. fokú bíróság erre vonatkozó kérelem nélkül hozta meg a döntését, ugyanakkor a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek mellett egyéb eljárási költségek is felmerültek, így pl. a fellebbezési költségek, amelyek viseléséről az eljáró bíróságnak az eljárást megszüntető döntésében rendelkeznie kellett volna.

A fentiekén túlmenően a megismételt fellebbezési eljárás során azt is kértem, hogy a II. fokú bíróság rendelkezzen a megismételt fellebbezési eljárás során felmerült költségeim viseléséről is, mely

költségeimet a fellebbezésemhez csatolt ügyvédi megbízási szerződéssel igazoltam. Ezzel ellentétben, azaz iratellenes a II. fokú döntés negyedik oldal utolsó bekezdésében foglalt azon megállapítás, mely szerint „a végrehajtást kérő azonban a munkadíjban való megállapodást alátámasztó szerződést nem nyújtott be, költségmegállapítást nem az alapján kért”. A bíróság fentiek szerinti megállapítását a 2014. június 26. napján kelt fellebbezésem második oldal negyedik bekezdésében foglaltakkal cáfolom. „A jogi képviseletem ellátásának díját a csatolt ügyvédi megbízási szerződéssel igazolom.” Nyilvánvaló, hogy ha a bíróságon az általam becsatolt ügyvédi megbízási szerződés netán „elkeveredett” volna, az eljáró bíróságnak a fellebbezésemben foglalt hivatkozásom alapján meg kellett volna azt keresnie, vagy felszólítania engem az elveszett dokumentum pótlására.

Ténybeli tévedésen alapul és iratellenes a II. fokú döntés harmadik oldal harmadik bekezdésében foglalt következő megállapítása is. „A végrehajtási eljárás megszüntetését a végrehajtást kérő nem fellebbezte, így részben értelmezhetetlen, részben iratellenes azon fellebbezési állítása, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmen túlterjeszkedett azzal, hogy a végrehajtási eljárást megszüntette.”

A II. fokú bíróság fenti megállapításával ellentétben a fellebbezésemben én nem állítottam olyat, hogy „az elsőfokú bíróság a kérelmen túlterjeszkedett azzal, hogy a végrehajtási eljárást megszüntette”. A végrehajtási eljárás megszüntetését éppen én kértem. Én a fellebbezésemben azt állítottam, hogy az „elsőfokú bíróság egy olyan kérelmemet utasította el, amelynek teljesítésére őt a törvény kötelezi”. Én ugyanis a végrehajtási eljárás megszüntetésére irányuló kérelmemben azt is kértem, hogy a bíróság a Vht. rendelkezéseinek megfelelően állapítsa meg az eljárás során felmerült költségeket és rendelkezzen azok viseléséről. Az I. fokú bíróság ezen kérelmemet utasította el, tehát döntése a Vht. 56. § (1) bek., valamint a Pp. 77. § rendelkezéseit is sértette.

A törvénysértő II. fokú döntés 2015. március 12. napján történő kézbesítését követően rövid határidőn belül, 2015. március 17. napján kérelemmel fordultam a II. fokú bírósághoz a döntés kiegészítése iránt, a Pp. 225. § (1) bek., valamint a Pp. 226. § rendelkezései alapján. A döntés kiegészítésére vonatkozó kérelmemre a mai napig nem kaptam választ, a kérelmemet a II. fokú bíróság indokolás nélkül mellőzte.

Mindezek alapján kérem, hogy szíveskedjék az indítványomnak helyt adni és a támadott bírósági döntéseket megsemmisíteni.

Veszprém, 2015. május 11.

Tisztelettel:

